

Sammenlignende opstilling af den eksisterende konvention om fysisk beskyttelse af nukleart materiale og den ændrede konvention om fysisk beskyttelse af nukleart materiale og nukleare installationer.

Tilføjelser er anført i **rødt** (højre kolonne) overfor den eksisterende tekst.

KONVENTION OM FYSISK BESKYTTELSE AF NUKLEARE MATERIALER	KONVENTIONEN OM FYSISK BESKYTTELSE AF NUKLEARE MATERIALER OG NUKLEARE ANLÆG
NÆRVÆRENDE KONVENTIONS DELTAGERSTATER er	NÆRVÆRENDE KONVENTIONS DELTAGERSTATER er
I ERKENDELSE AF alle staters ret til at fremstille og anvende atomenergi til fredelige formål og deres legitime interesser i de potentielle fordele, der kan opnås ved den fredelige udnyttelse af atomenergi,	I ERKENDELSE AF alle staters ret til at fremstille og anvende atomenergi til fredelige formål og deres legitime interesser i de potentielle fordele, der kan opnås ved fredelig udnyttelse af atomenergi,
I OVERBEVISNING OM behovet for at lette det internationale samarbejde om atomenergiens fredelige udnyttelse,	I OVERBEVISNING OM behovet for at fremme det internationale samarbejde og overføre nuklear teknologi med henblik på fredelig udnyttelse af atomenergi,
I ØNSKET OM at afværge de potentielle farer, der ligger i ulovlig tilegnelse og brug af nukleare materialer,	UNDER HENSYNTAGEN TIL, at fysisk beskyttelse er af afgørende betydning for beskyttelsen af folkesundheden, den personlige sikkerhed, miljøet og den nationale og internationale sikkerhed,
I OVERBEVISNING OM, at forbrydelser i forbindelse med nukleare materialer er genstand for alvorlig bekymring, og at der er et påtrængende behov for at vedtage hensigtsmæssige og effektive foranstaltninger til at sikre, at sådanne forbrydelser forebygges, opdages og straffes,	I BEVIDSTHEDEN OM de i De Forenede Nationers Pagt fastlagte mål og principper med hensyn til opretholdelse af mellemfolkelig fred og sikkerhed og fremme af godt naboskab og venskabelige forbindelser og samarbejde mellem staterne,
I ERKENDELSE AF BEHOVET FOR internationalt samarbejde med henblik på, i overensstemmelse med hver deltagerstats nationale lovgivning og med nærværende Konvention, at tilvejebringe effektive foranstaltninger til fysisk beskyttelse af nukleare materialer,	I BETRAGTNING AF bestemmelserne i FN-pagtens artikel 2, stk. 4, der er formuleret som følger: ”Alle medlemmer skal i deres mellemfolkelige forhold afholde sig fra trussel om magtanvendelse eller brug af magt; det være sig mod nogen stats territoriale integritet eller politiske uafhængighed eller på nogen anden måde, der er uforenelig med de Forenede Nationers formål”,
I OVERBEVISNING OM, at nærværende Konvention vil kunne lette sikker transport af nukleare materialer,	I ERINDRING OM den til generalforsamlingsresolution nr. 49/60 af 9. december 1994 vedhæftede erklæring om foranstaltninger til eliminering af international terrorisme,
ENDVIDERE MED UNDERSTREGNING AF, hvor vigtigt det er, at nukleare materialer beskyttes under anvendelse, opbevaring og transport i hjemlandet,	I ØNSKET OM at afværge de potentielle farer,
I ERKENDELSE AF vigtigheden af effektiv fysisk beskyttelse af nukleare materialer, der	

anvendes til militære formål, samt i forståelse af, at sådant materiale er og fortsat vil være omfattet af strenge fysiske beskyttelsesforanstaltninger,

der ligger i ulovlig handel, ulovlig tilegnelse og brug af nukleare materialer og sabotage mod nukleare materialer og nukleare anlæg, og i erkendelse af, at fysisk beskyttelse mod sådanne handlinger har fået øget opmærksomhed både nationalt og internationalt,

I DYB BEKYMRING over den verdensomspændende optrapning af terrorhandlinger af enhver art og udførelse og af truslerne fra international terrorisme og organiseret kriminalitet,

I FORVISNING OM, at fysisk beskyttelse spiller en vigtig rolle i bestræbelserne på at fremme målene om ikke-spredning af atomvåben og bekæmpelse af terror,

I ØNSKET OM, at nærværende Konvention vil bidrage til overalt i verden at styrke den fysiske beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg, der anvendes til fredelige formål,

I OVERBEVISNING OM, at forbrydelser i forbindelse med nukleare materialer er genstand for alvorlig bekymring, og at der er et påtrængende behov for at vedtage hensigtsmæssige og effektive foranstaltninger, eller styrke eksisterende foranstaltninger, til at sikre, at sådanne forbrydelser forebygges, opdages og straffes,

I ØNSKET OM at styrke det internationale samarbejde yderligere med henblik på, i overensstemmelse med hver deltagerstats nationale lovgivning og nærværende Konvention, at tilvejebringe effektive foranstaltninger til fysisk beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg,

I OVERBEVISNING OM, at nærværende Konvention vil kunne bidrage til en sikker anvendelse, oplagring og transport af nukleare materialer samt sikker drift af nukleare anlæg,

I ERKENDELSE AF, at der findes internationalt udarbejdede henstillinger om fysisk beskyttelse, som ajourføres løbende og kan give vejledning i, hvordan der på tidssvarende vis opnås et effektivt niveau for fysisk beskyttelse,

LIGELEDES I ERKENDELSE AF, at ansvaret for effektiv fysisk beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg, der anvendes til

BLEVET ENIGE om følgende:

Artikel 1

I nærværende Konventions forstand har følgende udtryk den nedenfor anførte betydning:

- (a) ”nukleare materialer” betyder plutonium, bortset fra plutonium med en isotopkoncentration på mere end 80% i plutonium-238; uran-233; uran, der er beriget i isotop 235 eller 233; uran, der indeholder en blanding af isotoper i naturligt forekommende form bortset fra i form af malm eller residualmalm; ethvert materiale, der indeholder et eller flere af ovennævnte materialer;
- (b) ”uran, der er beriget med uranisotoperne 235 eller 233” betyder uran, der indeholder uranisotoperne 235 og/eller 233 i en sådan mængde, at isotopforholdet mellem summen af disse isotoper og uranisotop 238 er større end det naturlige forhold mellem isotop 235 og isotop 238;
- (c) ”international nuklear transport” betyder befordring af et parti nukleare materialer med et hvilket som helst transportmiddel, der er beregnet på at skulle gå uden for territoriet af den stat, hvor forsendelsen har sin oprindelse, begyndende med afgang fra en afskibers plads i denne stat og sluttende med ankomsten til en modtagers plads inden for den endelige destinationsstat.

militære formål, påhviler den stat, som er i besiddelse af sådanne nukleare materialer og nukleare anlæg, samt i forståelse af, at sådanne materialer og anlæg er og fortsat vil være omfattet af strenge fysiske beskyttelsesforanstaltninger,

BLEVET ENIGE om følgende:

Artikel 1

I nærværende Konventions forstand har følgende udtryk den nedenfor anførte betydning:

- (a) ”nukleare materialer” betyder plutonium, bortset fra plutonium med en isotopkoncentration på mere end 80 % i plutonium-238; uran-233; uran, der er beriget i isotop 235 eller 233; uran, der indeholder en blanding af isotoper i naturligt forekommende form bortset fra i form af malm eller residualmalm; ethvert materiale, der indeholder et eller flere af ovennævnte materialer;
- (b) ”uran, der er beriget med uranisotoperne 235 eller 233” betyder uran, der indeholder uranisotoperne 235 og/eller 233 i en sådan mængde, at isotopforholdet mellem summen af disse isotoper og uranisotop 238 er større end det naturlige forhold mellem isotop 235 og isotop 238;
- (c) ”international nuklear transport” betyder befordring af et parti nukleare materialer med et hvilket som helst transportmiddel, der er beregnet på at skulle gå uden for territoriet af den stat, hvor forsendelsen har sin oprindelse, begyndende med afgang fra en afskibers plads i denne stat og sluttende med ankomsten til en modtagers plads inden for den endelige destinationsstat;
- (d) ”nukleart anlæg” betyder et anlæg (med dertil hørende bygninger og udstyr), hvor nukleare materialer fremstilles, forarbejdes, anvendes, behandles, oplagres eller bortskaffes, såfremt skader på eller indgreb i et sådant anlæg kunne medføre frigivelse af betydelige mængder stråling eller radioaktivt materiale;
- (e) ”sabotage” betyder enhver forsætlig handling rettet mod et nukleart anlæg eller nukleare materialer under brug, oplagring eller transport, som direkte

eller indirekte kunne true medarbejderes, offentlighedens eller miljøets sundhed og sikkerhed ved strålingsudsættelse eller frigivelse af radioaktive stoffer.

Artikel 1A

Nærværende Konvention har til formål overalt i verden at opnå og opretholde effektiv fysisk beskyttelse af nukleare materialer, der anvendes til fredelige formål, og af nukleare anlæg, der anvendes til fredelige formål; at forebygge og bekæmpe forbrydelser i forbindelse med sådanne materialer og anlæg overalt i verden; samt at fremme samarbejde mellem deltagerstaterne med henblik herpå.

Artikel 2

1. Nærværende Konvention finder anvendelse på nukleare materialer, der anvendes til fredelige formål under brug, oplagring og transport, samt på nukleare anlæg, der anvendes til fredelige formål, dog således at nærværende Konventions artikel 3 og 4 og artikel 5, stk. 4, kun finder anvendelse på sådanne nukleare materialer under international nuklear transport.

2. Ansvar for at etablere, gennemføre og vedligeholde en ordening for fysisk beskyttelse i en deltagerstat påhviler alene den pågældende stat.

3. Med undtagelse af de tilsagn, der udtrykkeligt er afgivet af deltagerstaterne i henhold til nærværende Konvention, kan ingen af denne Konventions bestemmelser fortolkes på en sådan måde, at de berører en stats suveræne rettigheder.

4. (a) Ingen af nærværende Konventions bestemmelser skal påvirke deltagerstaternes øvrige rettigheder, forpligtelser og ansvar i henhold til folkeretten, især formålene og principperne for De Forenede Nationers Pakt og den humanitære folkeret.

(b) Nærværende konvention gælder ikke for væbnede styrkers aktiviteter under en væbnet konflikt, sådan som disse udtryk forstås efter den humanitære folkeret, som gælder derfor, eller for aktiviteter foretaget af en stats militærstyrker under udøvelse af deres officielle hverv, for så vidt andre bestemmelser i folkeretten gælder derfor.

Artikel 2

1. Nærværende Konvention finder anvendelse på nukleare materialer, der anvendes til fredelige formål, medens det befinder sig i international transport.

2. Bortset fra Art. 3 og 4 samt Art. 5, stk. 3, finder denne Konvention også anvendelse på nukleare materialer, der anvendes til fredelige formål, medens det befinder sig i brug, under oplagring eller transport i hjemlandet.

3. Med undtagelse af de tilsagn, der udtrykkelig er afgivet af deltagerstaterne i de i stk. 2 nævnte artikler, med hensyn til nukleare materialer, der anvendes til fredelige formål, medens det befinder sig i brug, under oplagring eller transport i hjemlandet, kan ingen af denne Konventions bestemmelser fortolkes, således at de berører en stats suveræne rettigheder vedrørende dette materiales brug, oplagring eller transport i hjemlandet.

(c) Ingen af nærværende Konventions bestemmelser skal fortolkes som en lovlig bemyndigelse til brug af eller trussel om brug af magt over for nukleare materialer eller nukleare anlæg, der anvendes til fredelige formål.

(d) Ingen af nærværende Konventions bestemmelser anerkender eller lovliggør ulovlige handlinger eller hindrer retsforfølgning i henhold til andre staters lovgivning.

5. Nærværende Konvention finder ikke anvendelse på nukleare materialer, der anvendes eller opbevares til militære formål, eller på et nukleart anlæg, der indeholder sådanne materialer.

Artikel 2A

1. Hver af deltagerstaterne skal etablere, gennemføre og vedligeholde en passende ordning for fysisk beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg under statens jurisdiktion med henblik på

(a) at beskytte mod tyveri og anden ulovlig tilegnelse af nukleare materialer under brug, oplagring og transport;

(b) at sikre gennemførelsen af hurtige og omfattende foranstaltninger til at lokalisere og, såfremt det er hensigtsmæssigt, gentilvejebringe forsvundne eller stjalne materialer; når materialerne befinder sig uden for statens territorium, skal den pågældende deltagerstat handle i overensstemmelse med artikel 5;

(c) at beskytte nukleare materialer og nukleare anlæg mod sabotage; og

(d) at begrænse eller minimere de strålingsmæssige følger af sabotage.

2. Ved gennemførelsen af stk. 1 skal hver af deltagerstaterne:

(a) indføre og opretholde love og bestemmelser om fysisk beskyttelse;

(b) oprette eller udpege en eller flere kompetente myndigheder med ansvar for at gennemføre lovene og bestemmelserne; og

(c) træffe andre passende foranstaltninger, der er nødvendige for den fysiske beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg.

3. Ved gennemførelsen af forpligtelserne i

henhold til stk. 1 og 2 er hver af deltagerstaterne, under iagttagelse af alle andre bestemmelser i nærværende Konvention, forpligtede til, så vidt det er rimeligt og praktisk gennemførligt, at anvende nedenstående grundlæggende principper for fysisk beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg.

GRUNDLÆGGENDE PRINCIP A: *Statens ansvar*

Ansvaret for at etablere, gennemføre og vedligeholde en ordening for fysisk beskyttelse i en stat påhviler alene den pågældende stat.

GRUNDLÆGGENDE PRINCIP B: *Ansvar under international transport*

En stats ansvar for at sikre, at nukleare materialer er tilstrækkeligt beskyttede, omfatter international transport af sådanne materialer, indtil ansvaret retmæssigt overgår til en anden stat efter de givne omstændigheder.

GRUNDLÆGGENDE PRINCIP C: *Love og bestemmelser*

Staten har ansvaret for at indføre og opretholde love og bestemmelser om fysisk beskyttelse. Disse love og bestemmelser bør fastsætte relevante krav om fysisk beskyttelse og omfatte en ordening for sikkerhedsevaluering og udstedelse af tilladelser eller andre procedurer for bevillingsudstedelse. Disse love og bestemmelser bør omfatte et ordening for inspektion af nukleare anlæg og transportere med henblik på at sikre overholdelsen af de for tilladelsen eller bevillingen gældende krav og vilkår og med henblik på at indføre et middel til at sikre overholdelsen af gældende krav og vilkår, herunder effektive sanktioner.

GRUNDLÆGGENDE PRINCIP D: *Kompetent myndighed*

Staten bør oprette eller udpege en kompetent myndighed, som er ansvarlig for at gennemføre lovene og bestemmelserne og får tildelt tilstrækkelige beføjelser og økonomiske og menneskelige ressourcer til at kunne opfylde sine forpligtelser. Staten bør tage skridt til at sikre reel uafhængighed mellem de opgaver, der påhviler statens kompetente myndighed, og de opgaver, der påhviler en anden instans med ansvar for at fremme eller udnytte atomenergi.

GRUNDLÆGGENDE PRINCIP E: *Ansvar, der påhviler indehaverne af tilladelser*

Ansvar for at gennemføre de forskellige elementer af fysisk beskyttelse inden for en stat bør være klart fastlagt. Staten bør sikre, at hovedansvaret for at gennemføre fysisk beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg påhviler indehaverne af de pågældende tilladelser eller andre bevillinger (f.eks. operatører eller afskibere).

GRUNDLÆGGENDE PRINCIP F:

Sikkerhedskultur

Alle organisationer, som er involveret i at gennemføre fysisk beskyttelse, bør lægge behørig vægt på sikkerhedskulturen samt videreudviklingen og opretholdelsen deraf, idet dette er nødvendigt for at sikre en effektiv gennemførelse af sikkerhedskulturen i hele organisationen.

GRUNDLÆGGENDE PRINCIP G: *Trussel*

Statens fysiske beskyttelse bør være baseret på statens aktuelle vurdering af truslen.

GRUNDLÆGGENDE PRINCIP H: *Tilpasset fremgangsmåde*

Krav om fysisk beskyttelse bør være baseret på en tilpasset fremgangsmåde, hvor der tages højde for den aktuelle vurdering af truslen, materialernes relative attraktivitet og art og de eventuelle konsekvenser, der er forbundet med en uautoriseret fjernelse af nukleare materialer og med sabotagen mod nukleare materialer eller nukleare anlæg.

GRUNDLÆGGENDE PRINCIP I:

Omfattende forsvar

Statens krav om fysisk beskyttelse bør afspejle et koncept bestående af flere beskyttelseslag og -metoder (konstruktionsmæssigt eller teknisk i øvrigt, personalemæssigt og organisatorisk), som en modstander er nødt til at overvinde eller undgå for at opnå sine mål.

GRUNDLÆGGENDE PRINCIP J:

Kvalitetssikring

En kvalitetssikringspolitik og kvalitetssikringsprogrammer bør etableres og gennemføres med henblik på at skabe tillid til, at nærmere angivne krav til alle aktiviteter, der er afgørende for fysisk beskyttelse, er opfyldt.

GRUNDLÆGGENDE PRINCIP K:

Beredskabsplaner

Beredskabsplaner (nødplaner), der kan

iværksættes i tilfælde af uautoriseret fjernelse af nukleare materialer eller sabotage mod nukleare anlæg eller nukleare materialer, eller forsøg derpå, bør udarbejdes og følges korrekt af alle indehavere af tilladelser og myndigheder.

GRUNDLÆGGENDE PRINCIP L:

Fortrolighed

Staten bør fastsætte krav om beskyttelse af fortroligheden af oplysninger, hvor uberettiget videregivelse kunne kompromittere den fysiske beskyttelse af nukleare materiale og nukleare anlæg.

4. (a) Bestemmelserne i denne artikel finder ikke anvendelse på nukleare materialer, som deltagerstaten med rette beslutter ikke behøver være omfattet af den i henhold til stk. 1 etablerede ordning for fysisk beskyttelse, idet der ved en sådan beslutning skal tages hensyn til materialernes art, mængde og relative attraktivitet samt potentielle strålingsrisici og andre virkninger forbundet med en uautoriseret handling rettet mod materialerne og den aktuelle vurdering af truslen mod dem.
- (b) Nukleare materialer, som ikke er omfattet af de i denne artikels pkt. (a) indeholdte bestemmelser bør beskyttes i overensstemmelse med fornuftig driftspraksis.

Artikel 3

Hver af deltagerstaterne skal tage behørigt skridt til, inden for rammerne af dens nationale lovgivning og i overensstemmelse med folkeretten, så vidt muligt at sikre, at nukleare materialer under international nuklear transport inden for dens territorium eller ombord på et skib eller fly under dens jurisdiktion (i det omfang dette skib eller fly er beskæftiget med transport til eller fra denne stat) er beskyttet i henhold til de i Tillæg I anførte niveauer.

Artikel 4

1. Ingen af deltagerstaterne må eksportere eller tillade eksport af nukleare materialer, medmindre den pågældende deltagerstat har modtaget forsikring om, at dette materiale vil blive beskyttet under den internationale nukleare

Artikel 3

Hver af deltagerstaterne skal tage behørigt skridt til, inden for rammerne af statens nationale lovgivning og i overensstemmelse med folkeretten, så vidt muligt at sikre, at nukleare materialer under international nuklear transport inden for dens territorium eller om bord på et skib eller fly under dens jurisdiktion (i det omfang dette skib eller fly er beskæftiget med transport til eller fra denne stat) er beskyttet i henhold til de i Tillæg I anførte niveauer.

Artikel 4

1. Ingen af deltagerstaterne må eksportere eller tillade eksport af nukleare materialer, medmindre den pågældende deltagerstat har modtaget forsikring om, at dette materiale vil blive beskyttet under den internationale nukleare

transport i henhold til de i Tillæg I anførte niveauer.

2. Ingen af deltagerstaterne må importere eller tillade import af nukleare materialer fra en stat, der ikke er underskriver af nærværende Konvention, medmindre den pågældende deltagerstat har modtaget forsikring om, at dette materiale vil blive beskyttet under den internationale nukleare transport i henhold til de i Tillæg I anførte niveauer.

3. En deltagerstat må ikke tillade transit gennem dens territorium til lands eller ad indre vandveje eller via dens havne eller lufthavne af nukleare materialer mellem stater, der ikke er deltagere i nærværende Konvention, medmindre den pågældende deltagerstat så vidt muligt har modtaget forsikring om, at dette materiale vil blive beskyttet under den internationale nukleare transport i henhold til de i Tillæg I anførte niveauer.

4. Hver deltagerstat skal inden for rammerne af dens nationale lovgivning anvende de niveauer for fysisk beskyttelse, der er beskrevet i Tillæg I, på nukleare materialer, der befordres fra et sted i denne stat til et andet sted i samme stat gennem internationalt farvand eller luftrum.

5. Den deltagerstat, der er ansvarlig for at modtage forsikring om, at det nukleare materiale vil blive beskyttet i henhold til de i Tillæg I anførte niveauer i medfør af stk. 1 til 3 ovenfor, skal finde frem til og på forhånd underrette de stater, som det nukleare materiale forventes at passere til lands eller ad indre vandveje, eller hvis havne eller lufthavne det forventes at anløbe.

6. Ansvar for at indhente de forsikringer, der er omtalt i stk. 1, kan ved fælles aftale overføres til den deltagerstat, der er involveret i transporten som importerende stat.

7. Ingen af de i denne artikel indeholdte bestemmelser kan fortolkes, således at de på nogen måde berører en stats territoriale suverænitet og jurisdiktion, herunder over dets luftrum og territorialfarvand.

Artikel 5

1. Deltagerstaterne skal udpege og direkte eller via Den Internationale Atomenergikommission meddele hinanden deres centrale myndighed og kontaktsted, der har ansvaret for den fysiske beskyttelse af nukleare materialer og for koordination af

transport i henhold til de i Tillæg I anførte niveauer.

2. Ingen af deltagerstaterne må importere eller tillade import af nukleare materialer fra en stat, der ikke er deltager i nærværende Konvention, medmindre den pågældende deltagerstat har modtaget forsikring om, at dette materiale vil blive beskyttet under den internationale nukleare transport i henhold til de i Tillæg I anførte niveauer.

3. En deltagerstat må ikke tillade transit gennem sit territorium til lands eller ad indre vandveje eller via sine havne eller lufthavne af nukleare materialer mellem stater, der ikke er deltagere i nærværende Konvention, medmindre den pågældende deltagerstat så vidt muligt har modtaget forsikring om, at dette materiale vil blive beskyttet under den internationale nukleare transport i henhold til de i Tillæg I anførte niveauer.

4. Hver deltagerstat skal inden for rammerne af sin nationale lovgivning anvende de niveauer for fysisk beskyttelse, der er beskrevet i Tillæg I, på nukleare materialer, der befordres fra et sted i denne stat til et andet sted i samme stat gennem internationalt farvand eller luftrum.

5. Den deltagerstat, der er ansvarlig for at modtage forsikring om, at det nukleare materiale vil blive beskyttet i henhold til de i Tillæg I anførte niveauer i medfør af stk. 1 til 3 ovenfor, skal finde frem til og på forhånd underrette de stater, som det nukleare materiale forventes at passere til lands eller ad indre vandveje, eller hvis havne eller lufthavne det forventes at anløbe.

6. Ansvar for at indhente de forsikringer, der er omtalt i stk. 1, kan ved fælles aftale overføres til den deltagerstat, der er involveret i transporten som importerende stat.

7. Ingen af de i denne artikel indeholdte bestemmelser skal fortolkes således, at de på nogen måde berører en stats territoriale suverænitet og jurisdiktion, herunder over statens luftrum og territorialfarvand.

Artikel 5

1. Deltagerstaterne skal udpege og underrette hinanden direkte eller gennem Det Internationale Atomenergiagentur om deres kontaktperson i relation til forhold, der er omfattet af nærværende Konvention.

2. I tilfælde af tyveri, røveri eller anden

gentilvejebringelse og reaktion i tilfælde af uautoriseret fjernelse, brug eller ændring af nukleare materialer, eller i tilfælde af en sandsynlig trussel derom.

2. I tilfælde af tyveri, røveri eller anden ulovlig tilegnelse af nukleare materialer eller en sandsynlig trussel derom skal deltagerstaterne i henhold til deres nationale lovgivning levere samarbejde og bistand i størst muligt omfang til gentilvejebringelse og beskyttelse af sådanne materialer over for de stater, der måtte fremsætte anmodning derom. Navnlig skal:

- (a) en deltagerstat tage behørigt skridt til så hurtigt som muligt at informere andre stater, som forekommer den at være berørt, om ethvert tyveri, røveri eller anden ulovlig tilegnelse af nukleare materialer eller en sandsynlig trussel derom, og - efter omstændighederne - underrette internationale organisationer.
- (b) de pågældende deltagerstater efter omstændighederne udveksle oplysninger med hinanden eller internationale organisationer med henblik på beskyttelse af truede nukleare materialer, kontrol af transportbeholderens uskadthed, eller gentilvejebringelse af ulovligt tilegnede nukleare materialer, og skal:
 - (i) koordinere deres indsats gennem diplomatiske eller andre aftalte kanaler;
 - (ii) yde bistand, såfremt der anmodes derom;
 - (iii) sikre, at nukleare materialer, der er stjålet eller gået tabt som følge af ovennævnte begivenheder, tilbageleveres.

Den måde, hvorpå nævnte samarbejde skal gennemføres, fastsættes af de pågældende stater.

3. Deltagerstaterne skal behørigt samarbejde og rådføre sig med hinanden direkte eller via internationale organisationer med henblik på at indhente vejledning om konstruktion, vedligeholdelse og forbedring af systemer til fysisk beskyttelse af nukleare materialer under international transport.

ulovlig tilegnelse af nukleare materialer eller en sandsynlig trussel derom skal deltagerstaterne i henhold til deres nationale lovgivning levere samarbejde og bistand i størst muligt omfang til gentilvejebringelse og beskyttelse af sådanne materialer over for de stater, der måtte fremsætte anmodning derom. Navnlig skal:

- (a) en deltagerstat tage behørigt skridt til så hurtigt som muligt at informere andre stater, som forekommer den at være berørt, om ethvert tyveri, røveri eller anden ulovlig tilegnelse af nukleare materialer eller en sandsynlig trussel derom, og - efter omstændighederne - underrette Det Internationale Atomenergiagentur og andre relevante internationale organisationer; og
- (b) de pågældende deltagerstater skal i den forbindelse efter omstændighederne udveksle oplysninger med hinanden, Det Internationale Atomenergiagentur og andre relevante internationale organisationer med henblik på beskyttelse af nukleare materialer, kontrol af transportbeholderens uskadthed eller gentilvejebringelse af ulovligt tilegnede nukleare materialer, og skal:
 - (i) koordinere deres indsats gennem diplomatiske eller andre aftalte kanaler;
 - (ii) yde bistand, såfremt der fremsættes anmodning derom;
 - (iii) sikre, at nukleare materialer, der er stjålet eller gået tabt som følge af ovennævnte begivenheder, tilbageleveres. De pågældende deltagerstater aftaler, hvordan ovennævnte samarbejde skal gennemføres.

3. I tilfælde af en sandsynlig trussel om sabotage mod nukleare materialer eller et nukleart anlæg eller i tilfælde af sabotage mod sådanne materialer eller anlæg skal deltagerstaterne i størst muligt omfang, i henhold til deres nationale lovgivning og i overensstemmelse med deres relevante folkeretlige forpligtelser, samarbejde på følgende måde:

- (a) hvis en deltagerstat har kendskab til en sandsynlig trussel om sabotage mod nukleare materialer eller et nukleart anlæg i en anden stat, skal førstnævnte

stat beslutte, hvilke behørig skridt der skal tages til så hurtigt som muligt at underrette den anden stat og – efter omstændighederne – Det Internationale Atomenergiagentur og andre relevante internationale organisationer om denne trussel med henblik på at forhindre sabotagehandlingen;

- (b) i tilfælde af sabotage mod nukleare materialer eller et nukleart anlæg i en deltagerstat, som vurderer, at andre stater med sandsynlighed vil blive berørt af en strålingsfare, skal den pågældende stat, under iagttagelse af sine øvrige folkeretlige forpligtelser, tage behørig skridt til så hurtigt som muligt at informere den eller de stater, der er udsat for strålingsfare, og – efter omstændighederne – underrette Det Internationale Atomenergiagentur og andre relevante internationale organisationer med henblik på at begrænse eller minimere de strålingsmæssige følger deraf;
- (c) hvis en deltagerstat anmoder om bistand i forbindelse med pkt. (a) og (b), skal hver deltagerstat, til hvem der fremsættes anmodning om bistand, omgående tage stilling til og direkte eller gennem Det Internationale Atomenergiagentur underrette den anmodende stat om, hvorvidt den er i stand til at yde den anmodede bistand, og i givet fald informere om omfanget og betingelserne for en sådan bistand;
- (d) koordinering af samarbejdet i henhold til pkt. (a) til (c) skal ske gennem diplomatiske eller andre aftale kanaler. De pågældende deltagerstater aftaler enten bilateralt eller multilateralt, hvordan ovennævnte samarbejde skal gennemføres.

4. Deltagerstaterne skal efter de givne omstændigheder samarbejde og rådføre sig med hinanden direkte eller gennem Det Internationale Atomenergiagentur og andre relevante internationale organisationer med henblik på at indhente vejledning om konstruktion, vedligeholdelse og forbedring af systemer til fysisk beskyttelse af nukleare materialer under international transport.

5. En deltagerstat kan efter de givne omstændigheder rådføre sig og samarbejde med andre deltagerstater direkte eller gennem Det

Artikel 6

1. Deltagerstaterne skal træffe passende foranstaltninger i overensstemmelse med deres nationale lovgivning til at beskytte fortroligheden af alle oplysninger, de måtte modtage i fortrolighed i kraft af nærværende Konventions bestemmelser fra en anden deltagerstat eller gennem deltagelse i en aktivitet, der udføres med henblik på gennemførelsen af denne Konvention. Dersom deltagerstaterne leverer oplysninger i fortrolighed til internationale organisationer, skal der tages skridt til at sikre, at disse oplysningers fortrolighed beskyttes.

2. Deltagerstaterne påtager sig ikke gennem denne Konvention pligt til at levere oplysninger, som de i henhold til national lovgivning ikke har tilladelse til at afgive eller som ville sætte den pågældende stats sikkerhed, eller den fysiske beskyttelse af nukleare materialer, på spil.

Artikel 7

1. Det forhold, at der begås:

- (a) en handling uden lovlig bemyndigelse, der indebærer modtagelse, besiddelse, brug, overdragelse, ændring, bortskaffelse eller spredning af nukleare materialer og som forvolder eller sandsynligvis vil forvolde død eller alvorlig overlast på nogen person eller betydelig tingsskade;
- (b) et tyveri eller røveri af nukleare

Internationale Atomenergiagentur og andre relevante internationale organisationer med henblik på at indhente vejledning om konstruktion, vedligeholdelse og forbedring af statens nationale system til fysisk beskyttelse af nukleare materialer under brug, oplagring og transport i hjemlandet samt beskyttelse af nukleare anlæg.

Artikel 6

1. Deltagerstaterne skal træffe passende foranstaltninger i overensstemmelse med deres nationale lovgivning til at beskytte fortroligheden af alle oplysninger, de måtte modtage i fortrolighed i kraft af nærværende Konventions bestemmelser fra en anden deltagerstat eller gennem deltagelse i en aktivitet, der udføres med henblik på Konventionens gennemførelse. Dersom deltagerstaterne leverer oplysninger i fortrolighed til internationale organisationer eller til stater, som ikke er deltagere i nærværende Konvention, skal der tages skridt til at sikre, at disse oplysningers fortrolighed beskyttes. En deltagerstat, som har modtaget oplysninger i fortrolighed fra en anden deltagerstat, må kun videregive sådanne oplysninger til tredjemand med den anden stats samtykke.

2. Deltagerstaterne påtager sig ikke gennem nærværende Konvention pligt til at levere oplysninger, som de i henhold til national lovgivning ikke har tilladelse til at afgive, eller som ville udgøre en fare for den pågældende stats sikkerhed eller for den fysiske beskyttelse af nukleare materialer eller nukleare anlæg.

Artikel 7

1. Det forhold, at der begås:

- (a) en handling uden lovlig bemyndigelse, der indebærer modtagelse, besiddelse, brug, overdragelse, ændring, bortskaffelse eller spredning af nukleare materialer, og som forvolder eller sandsynligvis vil forvolde død eller alvorlig overlast på en person eller betydelig tingsskade eller miljøbelastning;

<p>materialer;</p> <p>(c) underslæb eller svigagtig tilegnelse af nukleare materialer;</p> <p>(d) en handling, der indebærer et krav om nukleare materialer ved trusler eller brug af magt eller enhver anden form for tvang;</p> <p>(e) en trussel:</p> <p>(i) om at anvende nukleare materialer til at forvolde død eller alvorlig overlast på nogen person eller betydelig tingsskade, eller</p> <p>(ii) om at begå en forbrydelse som beskrevet i pkt. (b) for at tvinge en fysisk eller juridisk person, en international organisation eller en stat til at udføre eller afholde sig fra at udføre nogen handling;</p> <p>(f) et forsøg på at begå en forbrydelse som beskrevet i stk. (a), (b) eller (c); samt</p> <p>(g) en handling, som indebærer medvirken til en forbrydelse som beskrevet i stk. (a) til (f),</p> <p>skal af hver af deltagerstaterne behandles som en strafbar handling i medfør af statens nationale lovgivning.</p>	<p>(b) et tyveri eller røveri af nukleare materialer;</p> <p>(c) underslæb eller svigagtig tilegnelse af nukleare materialer;</p> <p>(d) en handling, der indebærer befordring, fremsendelse eller transport af nukleare materialer ind i eller ud af en stat uden lovlige bemyndigelse;</p> <p>(e) en handling, der er rettet mod et nukleart anlæg, eller en handling, der griber forstyrrende ind i driften af et nukleart anlæg, hvor lovovertræderen med forsæt forvolde – eller er klar over, at handlingen sandsynligvis vil forvolde – død eller alvorlig overlast på en person eller betydelig tingsskade eller miljøbelastning ved strålingsudsættelse eller frigivelse af radioaktive stoffer, medmindre handlingen sker i overensstemmelse med den deltagerstats nationale lovgivning, på hvis territorium det nukleare anlæg befinder sig;</p> <p>(f) en handling, der indebærer et krav om nukleare materialer ved trussel om magtanvendelse eller brug af magt eller enhver anden form for tvang;</p> <p>(g) en trussel:</p> <p>(i) om at anvende nukleare materialer til at forvolde død eller alvorlig overlast på en person eller betydelig tingsskade eller miljøbelastning eller om at begå den i pkt. (e) anførte forbrydelse, eller</p> <p>(ii) om at begå en forbrydelse som beskrevet i pkt. (b) og (e) for at tvinge en fysisk eller juridisk person, en international organisation eller en stat til at udføre eller afholde sig fra at udføre en handling;</p> <p>(h) et forsøg på at begå en forbrydelse som anført i pkt. (a) til (e);</p> <p>(i) en handling, som indebærer medvirken til en forbrydelse som anført i pkt. (a) til (h);</p> <p>(j) en handling foretaget af en person, som organiserer eller pålægger andre at begå en forbrydelse som anført i pkt. (a) til (h); samt</p> <p>(k) en handling, som medvirker til, at en gruppe personer, der handler med et fælles formål, begår en forbrydelse som anført i pkt. (a) til (h); denne medvirken</p>
--	--

2. Hver af deltagerstaterne skal gøre de i nærværende artikel beskrevne forbrydelser strafbare med passende sanktioner, der tager hensyn til handlingernes alvorlige natur.

Artikel 8

1. Hver deltagerstat skal træffe sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at håndhæve dens jurisdiktion med hensyn til de lovovertrædelser, der er anført i Art. 7, i følgende tilfælde:

- (a) når lovovertrædelsen begås på den pågældende stats territorium eller ombord på et skib eller fly, der er indregistreret i denne stat;
- (b) når den, der påstås at have begået lovovertrædelsen, er statsborger i den pågældende stat.

2. Hver deltagerstat skal ligeledes træffe sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at håndhæve dens jurisdiktion vedrørende disse lovovertrædelser i tilfælde, hvor den påståede lovovertræder befinder sig på dens territorium og den ikke udleverer ham i medfør af Art. 11 til nogen af de i stk. 1 nævnte stater.

3. Nærværende Konvention udelukker ikke nogen strafferetlig jurisdiktion, der udøves i henhold til national lovgivning.

4. Foruden de i stk. 1 og 2 nævnte deltagerstater kan hver deltagerstat, i overensstemmelse med folkeretten, håndhæve sin jurisdiktion med hensyn til de lovovertrædelser, der er anført i Art. 7, når den er involveret i international nuklear transport som eksporterende eller importerende stat.

skal være forsætlig og skal enten

- (i) foretages i den hensigt at fremme gruppens generelle kriminelle virksomhed eller formål, hvor denne aktivitet eller dette formål indebærer, at der begås en forbrydelse som anført i pkt. (a) til (g), eller
- (ii) foretages med viden om, at gruppen har til hensigt at begå en forbrydelse som anført i pkt. (a) til (g),

skal af hver af deltagerstaterne behandles som en strafbar handling i medfør af statens nationale lovgivning.

2. Hver af deltagerstaterne skal fastsætte passende straffe for de i nærværende artikel anførte forbrydelser under hensyntagen til deres alvorlige karakter.

Artikel 8

1. Hver deltagerstat skal træffe sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at sikre, at den har straffemyndighed med hensyn til de i artikel 7 anførte forbrydelser i følgende tilfælde:

- (a) når forbrydelsen begås på den pågældende stats territorium eller ombord på et skib eller fly, der er indregistreret i den pågældende stat;
- (b) når den formodede gerningsmand er statsborger i den pågældende stat.

2. Hver deltagerstat skal ligeledes træffe sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at sikre, at den har straffemyndighed med hensyn til disse forbrydelser i tilfælde, hvor den formodede gerningsmand befinder sig på statens territorium, og den ikke udleverer den pågældende i medfør af artikel 11 til nogen af de i stk. 1 nævnte stater.

3. Nærværende Konvention udelukker ikke, at en deltagerstat udøver straffemyndighed i henhold til sin nationale lovgivning.

4. Foruden de i stk. 1 og 2 nævnte deltagerstater kan hver deltagerstat i overensstemmelse med folkeretten udøve straffemyndighed med hensyn til de i artikel 7 anførte forbrydelser, når den er involveret i international nuklear transport som eksporterende eller importerende stat.

Artikel 9

Når det ligger klart, at omstændighederne taler derfor, skal den deltagerstat, på hvis territorium den påståede lovovertræder befinder sig, træffe passende foranstaltninger - herunder tilbageholdelse - i henhold til dens nationale lovgivning for at sikre dennes tilstedeværelse med henblik på retsforfølgelse eller udlevering. Foranstaltninger, der træffes i medfør af nærværende artikel, skal uden ophold meddeles til de stater, der i henhold til Art. 8 skal håndhæve jurisdiktion, samt efter omstændighederne andre berørte stater.

Artikel 10

Den deltagerstat, på hvis territorium den påståede lovovertræder befinder sig, skal - dersom den ikke udleverer denne - uden undtagelse og uden unødigt forsinkelse forelægge sagen for sine kompetente myndigheder med henblik på retsforfølgelse i henhold til den pågældende stats lovgivning.

Artikel 11

1. De i Art. 7 nævnte lovovertrædelser skal anses for faldende ind under reglerne om udlevering i enhver udleveringsaftale, der består mellem deltagerstaterne. Deltagerstaterne påtager sig at indføje disse lovovertrædelser i reglerne om udlevering i enhver fremtidig aftale, der indgås mellem dem.

2. Dersom en deltagerstat, der gør udlevering afhængig af tilstedeværelsen af en traktat, modtager en anmodning om udlevering fra en anden deltagerstat, som den ikke har nogen udleveringstraktat med, kan den efter eget valg betragte nærværende Konvention som retsgrundlaget for udlevering med hensyn til disse lovovertrædelser. Udleveringen er underkastet de vilkår, der fremgår af den anmodede stats lovgivning.

3. Deltagerstater, der ikke gør udlevering afhængig af tilstedeværelsen af en traktat, skal indbyrdes anerkende disse lovovertrædelser som faldende ind under reglerne om udlevering, med forbehold for de vilkår, der fremgår af den anmodede stats lovgivning.

4. For så vidt angår udlevering mellem deltagerstaterne skal hver af disse lovovertrædelser behandles, som om den var

Artikel 9

Når betingelserne herfor er til stede, skal den deltagerstat, på hvis territorium den formodede gerningsmand befinder sig, træffe passende foranstaltninger - herunder tilbageholdelse - i henhold til sin nationale lovgivning for at sikre den pågældendes tilstedeværelse med henblik på retsforfølgning eller udlevering.

Foranstaltninger, der træffes i medfør af nærværende artikel, skal uden ophold meddeles til de stater, der i henhold til artikel 8 skal udøve straffemyndighed, samt efter omstændighederne til alle andre berørte stater.

Artikel 10

Den deltagerstat, på hvis territorium den formodede gerningsmand befinder sig, skal - hvis staten ikke udleverer ham - uden undtagelse og uden ugrundet ophold overgive sagen til sine kompetente myndigheder med henblik på retsforfølgning i henhold til statens lovgivning.

Artikel 11

1. De i artikel 7 nævnte forbrydelser skal i enhver udleveringstraktat, der måtte være indgået mellem deltagerstaterne, anses for at være omfattet af de forbrydelser, der ifølge en sådan traktat kan medføre udlevering.

Deltagerstaterne forpligter sig til i enhver udleveringstraktat, de efterfølgende måtte indgå med hinanden, at optage forbrydelserne blandt de forbrydelser, der kan medføre udlevering.

2. Hvis en deltagerstat, som kun foretager udlevering på grundlag af en indgået traktat herom, modtager en anmodning om udlevering fra en anden deltagerstat, med hvilken den ikke har indgået en udleveringstraktat, kan den vælge at betragte nærværende Konvention som det retlige grundlag for udlevering med hensyn til de nævnte forbrydelser. For udleveringen gælder i øvrigt de bestemmelser, der er fastsat i den anmodede stats lovgivning.

3. Deltagerstater, der ikke gør udlevering betinget af, at der foreligger en traktat herom, skal gensidigt anse de nævnte forbrydelser som forbrydelser, der kan medføre udlevering i overensstemmelse med de bestemmelser, der er gældende efter den anmodede stats lovgivning.

4. For så vidt angår udlevering mellem

begået ikke blot på det sted, hvor den skete, men også på de staters territorier, der skal håndhæve deres jurisdiktion i henhold til Art. 8, stk. 1.

Artikel 12

Personer, der retsforfølges i forbindelse med en af de i Art. 7 anførte lovovertrædelser, skal garanteres retfærdig behandling på alle sagens stadier.

Artikel 13

1. Deltagerstaterne skal yde hinanden den størst mulige bistand i forbindelse med straffesager, der er anlagt med hensyn til de lovovertrædelser, der er anført i Art. 7, herunder levering af bevismateriale, de måtte ligge inde med og som er nødvendigt for sagens førelse. Den anmodede stats lovgivning finder anvendelse i alle sager.

2. Bestemmelserne i stk. 1 berører ikke

deltagerstaterne skal hver af disse forbrydelser anses som begået ikke blot der, hvor den fandt sted, men også på de staters territorier, der har straffemyndighed i henhold til artikel 8, stk. 1.

Artikel 11A

For så vidt angår udlevering eller retshjælp skal ingen af de i artikel 7 anførte forbrydelser anses for en politisk forbrydelse eller for en forbrydelse, der har forbindelse med en politisk forbrydelse, eller for en forbrydelse, der udspringer af politiske motiver. En anmodning om udlevering eller retshjælp på grundlag af en sådan forbrydelse kan derfor ikke afvises alene med den begrundelse, at den angår en politisk forbrydelse eller en forbrydelse, der har forbindelse med en politisk forbrydelse, eller en forbrydelse, der udspringer af politiske motiver.

Artikel 11B

Intet i nærværende Konvention skal fortolkes som forpligtende til udlevering eller retshjælp, hvis den deltagerstat, over for hvilken en anmodning er fremsat, har vægtige grunde til at antage, at anmodningen om udlevering for en i artikel 7 nævnt forbrydelse eller om retshjælp vedrørende en sådan forbrydelse er fremsat med det formål at tiltale eller straffe en person på grund af dennes race, religion, nationalitet, etniske oprindelse eller politiske overbevisning, eller at imødekommelse af anmodningen kunne skade den pågældendes stilling af nogen af disse grunde.

Artikel 12

Personer, der retsforfølges for en af de i artikel 7 anførte forbrydelser, skal sikres en retfærdig behandling gennem hele sagsforløbet.

Artikel 13

1. Deltagerstaterne skal yde hinanden størst mulig bistand i forbindelse med straffesager, der er anlagt i anledning af de i artikel 7 anførte forbrydelser, herunder udlevering af alt for dem foreliggende bevismateriale, som er nødvendigt for sagens førelse. Den anmodede stats lovgivning finder anvendelse i alle sager.

2. Bestemmelserne i stk. 1 berører ikke forpligtelser i henhold til nogen anden bilateral

forpligtelser i henhold til nogen anden traktat, den være sig bilateral eller multilateral, der helt eller delvis er eller vil være gældende for gensidig bistand i strafferetlige forhold.

Artikel 14

1. Hver deltagerstat skal underrette depositaren om dens love og bekendtgørelser, der sætter nærværende Konvention i kraft. Depositaren skal fra tid til anden viderebringe disse oplysninger til alle deltagerstater.

2. Den deltagerstat, hvor en påstået lovovertræder retsforfølges, skal om muligt først meddele det endelige resultat af retssagen til de direkte berørte stater. Denne deltagerstat skal også meddele det endelige resultat til depositaren, der underretter alle stater.

3. I tilfælde, hvor en lovovertrædelse omfatter nukleare materialer, der anvendes til fredelige formål under brug, opbevaring eller transport i hjemlandet, og både den påståede lovovertræder og det nukleare materiale stadig er tilstede på den deltagerstats territorium, hvor lovovertrædelsen blev begået, skal ingen af nærværende Konventions bestemmelser fortolkes på en sådan måde, at de pålægger den pågældende deltagerstat at levere oplysninger vedrørende straffesager, der opstår som følge af den nævnte lovovertrædelse.

Artikel 15

Tillæggene udgør en integreret del af nærværende Konvention.

Artikel 16

1. Fem år efter nærværende Konventions ikrafttræden skal depositaren indkalde en konference af deltagerstaterne til at gennemgå Konventionens gennemførelse og tilstrækkelighed for såvidt angår præambelen, den

eller multilateral traktat, der helt eller delvis er eller vil være gældende for gensidig bistand i strafferetlige forhold.

Artikel 13A

Intet i nærværende Konvention skal påvirke overførsel af nuklear teknologi til fredelige formål, der sker med henblik på at styrke den fysiske beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg.

Artikel 14

1. Hver deltagerstat skal underrette depositaren om sine love og bestemmelser, der sætter nærværende Konvention i kraft. Depositaren skal løbende viderebringe disse oplysninger til alle deltagerstater.

2. Den deltagerstat, hvor en formodet gerningsmand retsforfølges, skal i videst muligt omfang først give underretning om sagens endelige udfald til de direkte berørte stater. Denne deltagerstat skal også give underretning om sagens endelige udfald til depositaren, som skal videresende oplysningerne til alle staterne.

3. Såfremt en forbrydelse omfatter nukleare materialer under brug, oplagring eller transport i hjemlandet og både den formodede gerningsmand og det nukleare materiale stadig er til stede på den deltagerstats territorium, hvor forbrydelsen blev begået, eller såfremt en forbrydelse omfatter et nukleart anlæg og den formodede gerningsmand stadig er til stede på den deltagerstats territorium, hvor forbrydelsen blev begået, skal ingen af nærværende Konventions bestemmelser fortolkes på en sådan måde, at de pålægger den pågældende deltagerstat at levere oplysninger om straffesager, der opstår som følge af en sådan forbrydelse.

Artikel 15

Tillæggene udgør en integreret del af nærværende Konvention.

Artikel 16

1. Fem år efter ikrafttrædelsestidspunktet for ændringerne til nærværende Konvention, som er vedtaget den 8. juli 2005, skal depositaren indkalde deltagerstaterne til en konference for at gennemgå Konventionens gennemførelse og

operative del, og tillæggene i lyset af den situation, der forekommer på det pågældende tidspunkt.

2. Derefter kan en majoritet af deltagerstaterne med mindst fem års mellemrum - ved at forelægge depositaren et forslag derom - opnå, at der indkaldes yderligere konferencer med samme formål.

Artikel 17

1. I tilfælde af at der opstår en tvist mellem to eller flere deltagerstater vedrørende nærværende Konventions fortolkning eller anvendelse, skal disse deltagerstater konferere med henblik på en bilæggelse af tvisten ved forhandling - eller ved andre mindelige midler til bilæggelse af tvister, der kan accepteres af tvistens parter.

2. En tvist af ovennævnte art, som ikke kan bilægges på den i stk. 1 anførte måde, skal på anmodning af en af tvistens parter henvises til voldgift eller forelægges Den internationale Domstol til afgørelse. Dersom en tvist henvises til voldgift, og hvis tvistens parter senest seks måneder efter anmodningens fremsættelse er ude af stand til at opnå enighed om voldgiftens sammensætning, kan en af parterne anmode præsidenten for Den internationale Domstol eller De forenede Nationers generalsekretær om at udpege en eller flere voldgiftsmænd. Dersom der er modstrid mellem de anmodninger, der fremsættes af tvistens parter, skal anmodningen til De forenede Nationers generalsekretær have prioritet.

3. Enhver deltagerstat kan på tidspunktet for undertegnelse, ratifikation, accept eller godkendelse af nærværende Konvention eller tiltrædelse af denne erklære, at den ikke anser sig for bundet af den ene eller begge de fremgangsmåder for bilæggelse af tvister, der er fastsat i stk. 2. De andre deltagerstater er ikke bundet af en i stk. 2 fastsat fremgangsmåde for bilæggelse af tvister med hensyn til en deltagerstat, der har taget forbehold over for denne fremgangsmåde.

4. En deltagerstat, der har taget forbehold i henhold til stk. 3, kan til enhver tid tilbagekalde dette forbehold ved meddelelse til depositaren.

Artikel 18

tilstrækkelighed for så vidt angår præamblen, den operative del og tillæggene i lyset af den situation, der forekommer på det pågældende tidspunkt.

2. Derefter kan en majoritet af deltagerstaterne med mindst fem års mellemrum - ved at forelægge depositaren et forslag derom - opnå, at der indkaldes yderligere konferencer med samme formål.

Artikel 17

1. I tilfælde af at der opstår en tvist mellem to eller flere deltagerstater vedrørende nærværende Konventions fortolkning eller anvendelse, skal disse deltagerstater konferere med henblik på en bilæggelse af tvisten ved forhandling - eller ved andre mindelige midler til bilæggelse af tvister, der kan accepteres af tvistens parter.

2. En tvist af ovennævnte art, som ikke kan bilægges på den i stk. 1 anførte måde, skal på anmodning af en af tvistens parter henvises til voldgift eller forelægges Den Internationale Domstol til afgørelse. Dersom en tvist henvises til voldgift, og hvis tvistens parter senest seks måneder efter anmodningens fremsættelse er ude af stand til at opnå enighed om voldgiftens sammensætning, kan en af parterne anmode præsidenten for Den Internationale Domstol eller De Forenede Nationers generalsekretær om at udpege en eller flere voldgiftsmænd. Dersom der er modstrid mellem de anmodninger, der fremsættes af tvistens parter, skal anmodningen til De forenede Nationers generalsekretær have prioritet.

3. Enhver deltagerstat kan på tidspunktet for nærværende Konventions undertegnelse, ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse erklære, at den ikke anser sig for bundet af den ene eller begge de fremgangsmåder for bilæggelse af tvister, der er fastsat i stk. 2. De andre deltagerstater er ikke bundet af en i stk. 2 fastsat fremgangsmåde for bilæggelse af tvister med hensyn til en deltagerstat, der har taget forbehold over for denne fremgangsmåde.

4. En deltagerstat, der har taget forbehold i henhold til stk. 3, kan til enhver tid tilbagekalde dette forbehold ved meddelelse derom til depositaren.

Artikel 18

1. Nærværende Konvention står åben for undertegnelse af alle stater på Den internationale Atomenergikommissions hovedkontor i Wien og på De forenede Nationers hovedkontor i New York fra 3. marts 1980 indtil dens ikrafttræden.

2. Nærværende Konvention er gældende med forbehold for signatarstaternes ratifikation, accept eller godkendelse.

3. Efter Konventionens ikrafttræden forbliver den åben for tiltrædelse af alle stater.

4.

(a) Nærværende Konvention står åben for undertegnelse eller tiltrædelse af internationale organisationer og regionale organisationer af integrations- eller anden art, forudsat at sådanne organisationer udgøres af suveræne stater og har kompetence med hensyn til forhandling, indgåelse og anvendelse af internationale aftaler inden for forhold, som Konventionen vedrører.

(b) I forhold, der falder inden for deres kompetence, skal disse organisationer på egne vegne udøve de rettigheder og opfylde de forpligtelser, som Konventionen tillægger deltagerstaterne.

(c) Når en sådan organisation bliver underskriver af denne Konvention, skal den overlevere depositaren en erklæring, hvoraf det fremgår hvilke stater der er medlem af den, samt hvilke artikler i Konventionen der ikke finder anvendelse på den.

(d) En sådan organisation har ingen stemmer, udover hvad der er tillagt dens medlemsstater.

5. Ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter skal deponeres hos depositaren.

Artikel 19

1. Nærværende Konvention træder i kraft på den tredvte dag efter den dato, hvor det enogtyvende ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument deponeres hos depositaren.

2. For hver stat, der ratificerer, accepterer, godkender eller tiltræder Konventionen efter den dato, hvor det enogtyvende ratifikations-,

1. Nærværende Konvention står åben for undertegnelse af alle stater på Det Internationale Atomenergiagenturs hovedkontor i Wien og på De Forenede Nationers hovedsæde i New York fra den 3. marts 1980 indtil dens ikrafttræden.

2. Nærværende Konvention skal ratificeres, accepteres eller godkendes af signatarstaterne.

3. Efter Konventionens ikrafttræden skal den stå åben for tiltrædelse af alle stater.

4.

(d) Nærværende Konvention står åben for undertegnelse eller tiltrædelse af internationale organisationer og regionale organisationer af integrationsmæssig eller anden art, forudsat at sådanne organisationer udgøres af suveræne stater og har kompetence med hensyn til forhandling, indgåelse og anvendelse af internationale aftaler om forhold, som Konventionen vedrører.

(b) I forhold, der falder inden for deres kompetence, skal disse organisationer på egne vegne udøve de rettigheder og opfylde de forpligtelser, som Konventionen tillægger deltagerstaterne.

(c) Når en sådan organisation bliver deltager i nærværende Konvention, skal den overlevere depositaren en erklæring, hvoraf det fremgår, hvilke stater der er medlem af organisationen, samt hvilke artikler i Konventionen der ikke finder anvendelse på den.

(d) En sådan organisation har ingen stemmer, udover hvad der er tillagt dens medlemsstater.

5. Ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter skal deponeres hos depositaren.

Artikel 19

1. Nærværende Konvention træder i kraft 30 dage, efter at det 21. ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument er deponeret hos depositaren.

2. For hver stat, der ratificerer, accepterer, godkender eller tiltræder Konventionen efter datoen for deponeringen af det 21. ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument, træder

accept- eller godkendelsesinstrument deponeres, træder Konventionen i kraft på den tredvte dag efter den dato, hvor den pågældende stat har deponeret sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.

Artikel 20

1. Uden præjudice for Art. 16 kan en deltagerstat foreslå ændringer til nærværende Konvention. Ændringsforslaget skal forelægges depositaren, som straks skal rundsende det til alle deltagerstater. Dersom en majoritet af deltagerstaterne anmoder depositaren om at indkalde en konference til at behandle de foreslåede ændringer, skal depositaren opfordre alle deltagerstater til at deltage i en sådan konference, der skal indledes tidligst tredeve dage, efter at opfordringerne er udsendt. Eventuelle ændringer, der vedtages på konferencen af mindst to-tredjedele af alle deltagerstaterne, skal af depositaren straks rundsendes til alle deltagerstater.

2. Ændringerne skal træde i kraft for hver deltagerstat, der deponerer sit instrument om ratifikation, accept eller godkendelse af ændringen på den tredvte dag efter den dato, hvor to-tredjedele af deltagerstaterne har deponeret deres ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument hos depositaren. Derefter skal ændringen træde i kraft for enhver anden deltagerstat på den dato, hvor den pågældende deltagerstat deponerer sit instrument om ratifikation, accept eller godkendelse af ændringen.

Artikel 21

1. Enhver deltagerstat har adgang til at opsigse nærværende Konvention ved skriftlig meddelelse til depositaren.

2. Opsigelsen træder i kraft ethundrede og firs dage efter den dato, hvor meddelelsen blev modtaget af depositaren.

Artikel 22

Depositaren skal ufortøvet underrette alle stater om:

- (a) hver undertegnelse af nærværende Konvention;
- (b) hver deponering af et ratifikations-, accept-, godkendelses- eller

Konventionen i kraft 30 dage efter den dato, hvor den pågældende stat har deponeret sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.

Artikel 20

1. Uden præjudice for artikel 16 kan en deltagerstat foreslå ændringer til nærværende Konvention. Ændringsforslaget skal forelægges depositaren, som straks skal udsende det til alle deltagerstater. Såfremt en majoritet af deltagerstaterne anmoder depositaren om at indkalde en konference til at behandle de foreslåede ændringer, skal depositaren opfordre alle deltagerstater til at deltage i en sådan konference, der skal indledes tidligst 30 dage, efter at opfordringerne er udsendt. Eventuelle ændringer, der vedtages på konferencen af mindst to tredjedele af alle deltagerstaterne, skal af depositaren straks udsendes til alle deltagerstater.

2. En vedtaget ændring skal træde i kraft for hver deltagerstat, der deponerer sit instrument om ratifikation, accept eller godkendelse af ændringen, 30 dage, efter at to tredjedele af deltagerstaterne har deponeret deres ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument hos depositaren. Derefter skal ændringen træde i kraft for enhver anden deltagerstat på den dato, hvor den pågældende deltagerstat deponerer sit instrument om ratifikation, accept eller godkendelse af ændringen.

Artikel 21

1. Enhver deltagerstat har adgang til at opsigse nærværende Konvention ved skriftlig meddelelse derom til depositaren.

2. Opsigelsen træder i kraft 180 dage efter den dato, hvor meddelelsen blev modtaget af depositaren.

Artikel 22

Depositaren skal omgående underrette alle stater om:

- (a) enhver undertegnelse af nærværende Konvention;
- (b) enhver deponering af et ratifikations-, accept-, godkendelses- eller

- tiltrædelsesinstrument;
- (c) ethvert forbehold eller tilbagekaldelse i henhold til Art. 17;
 - (d) enhver meddelelse, der fremsættes af en organisation i henhold til Art. 18, stk. 4 (c);
 - (e) nærværende Konventions ikrafttræden;
 - (f) ikrafttræden af enhver ændring til nærværende Konvention; samt
 - (g) enhver opsigelse, der foretages i henhold til Art. 21.

Artikel 23

Nærværende Konventions originalversion, hvoraf den arabiske, kinesiske, engelske, franske, russiske og spanske tekst har samme gyldighed, skal deponeres hos generaldirektøren for Den Internationale Atomenergikommission, som sender bekræftede kopier af denne til alle stater.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede behørigt befuldmægtigede undertegnet nærværende Konvention, der står åben for undertegnelse i Wien og New York den 3. marts 1980.

TILLÆG I

Niveauer for fysisk beskyttelse, der finder anvendelse i forbindelse med international transport af nukleare materialer af den i tillæg II klassificerede art

1. Niveauerne for fysisk beskyttelse af nukleare materialer under opbevaring i forbindelse med international nuklear transport omfatter:

- (a) For materialer i Kategori III: Opbevaring inden for et område, hvortil adgangen kontrolleres;
- (b) For materialer i Kategori II: Opbevaring inden for et område, der er under konstant overvågning af vagter eller elektronisk apparatur, omgivet af en fysisk hindring med et begrænset antal indgangssteder, der er under behørig kontrol, eller et område, der frembyder en tilsvarende grad af fysisk beskyttelse;
- (c) For materialer i Kategori I: Opbevaring inden for et beskyttet område som

- tiltrædelsesinstrument;
- (c) ethvert forbehold eller enhver tilbagekaldelse i henhold til artikel 17;
 - (d) enhver meddelelse, der fremsættes af en organisation i henhold til artikel 18, stk. 4 (c);
 - (e) ikrafttrædelsesdatoen for nærværende Konvention;
 - (f) ikrafttrædelsesdatoen for enhver ændring til nærværende Konvention; samt
 - (g) enhver opsigelse, der foretages i henhold til artikel 21.

Artikel 23

Nærværende Konventions originalversion, hvis arabiske, kinesiske, engelske, franske, russiske og spanske tekst har samme gyldighed, skal deponeres hos generaldirektøren for Det Internationale Atomenergiagentur, som skal sende bekræftede kopier deraf til alle stater.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede, der har behørig fuldmagt dertil, underskrevet nærværende Konvention, der er åbnet for undertegnelse i Wien og New York den 3. marts 1980.

TILLÆG I

Niveauer for fysisk beskyttelse, der finder anvendelse i forbindelse med international transport af nukleare materialer af den i tillæg II klassificerede art

1. Niveauerne for fysisk beskyttelse af nukleare materialer under oplagring i forbindelse med international nuklear transport omfatter:

- (a) For materialer i Kategori III: Oplagring inden for et område, hvortil adgangen kontrolleres;
- (b) For materialer i Kategori II: Oplagring inden for et område, der er under konstant overvågning af vagter eller elektronisk apparatur, omgivet af en fysisk hindring med et begrænset antal indgangssteder, der er under behørig kontrol, eller et område, der frembyder en tilsvarende grad af fysisk beskyttelse;
- (c) For materialer i Kategori I: Oplagring

<p>defineret for Kategori II, hvortil adgangen desuden er begrænset til personer, hvis pålidelighed er blevet fastslået, og som er under overvågning af vagter, der står i nær kontakt med passende reaktionsstyrker. Særlige foranstaltninger, der træffes i denne sammenhæng, bør have til formål at konstatere og forebygge ethvert angreb, uvedkommende adgang eller ubeføjet fjernelse af materialer.</p> <p>2. Niveauerne for fysisk beskyttelse af nukleare materialer under international transport omfatter:</p> <p>(a) For materialer i Kategori II og III: Transporten skal finde sted under særlige forsigtighedsregler, herunder forudgående ordninger mellem afsender, modtager og transportfører, samt forudgående aftale mellem fysiske eller juridiske personer, der er underkastet de eksporterende og importerende staters jurisdiktion og regelsæt, og som fastsætter tidspunktet, stedet og procedurene for overdragelse af ansvaret for transporten;</p> <p>(b) For materialer i Kategori I: Transporten skal finde sted under særlige forsigtighedsregler som nærmere beskrevet for materialer i Kategori II og III, og desuden under konstant overvågning af eskorter og under betingelser, der sikrer snæver kontakt med passende reaktionsstyrker;</p> <p>(c) For naturligt forekommende uran i anden form end malm eller residualmalm skal transportbeskyttelsen for mængder, der overstiger 500 kilogram uran, omfatte forudgående anmeldelse af forsendelsen med angivelse af transportform, forventet ankomsttid og bekræftelse af forsendelsens modtagelse.</p>	<p>inden for et beskyttet område som defineret for Kategori II, hvortil adgangen desuden er begrænset til personer, hvis pålidelighed er blevet fastslået, og som er under overvågning af vagter, der står i nær kontakt med passende reaktionsstyrker. Særlige foranstaltninger, der træffes i denne sammenhæng, bør have til formål at konstatere og forebygge ethvert angreb, uvedkommende adgang eller ubeføjet fjernelse af materialer.</p> <p>2. Niveauerne for fysisk beskyttelse af nukleare materialer under international transport omfatter:</p> <p>(a) For materialer i Kategori II og III: Transporten skal finde sted under særlige forsigtighedsregler, herunder forudgående ordninger mellem afsender, modtager og transportfører, samt forudgående aftale mellem fysiske eller juridiske personer, der er underkastet de eksporterende og importerende staters jurisdiktion og regelsæt, og som fastsætter tidspunktet, stedet og procedurene for overdragelse af ansvaret for transporten;</p> <p>(b) For materialer i Kategori I: Transporten skal finde sted under særlige forsigtighedsregler som nærmere beskrevet for materialer i Kategori II og III, og desuden under konstant overvågning af eskorter og under betingelser, der sikrer snæver kontakt med passende reaktionsstyrker;</p> <p>(c) For naturligt forekommende uran i anden form end malm eller residualmalm skal transportbeskyttelsen for mængder, der overstiger 500 kilogram uran, omfatte forudgående anmeldelse af forsendelsen med angivelse af transportform, forventet ankomsttid og bekræftelse af forsendelsens modtagelse.</p>
---	---

Tillæg II

Tabel: Klassificering af nukleare materialer

Materiale	Form	Kategori		
		I	II	III ^c
1. Plutonium ^a	Ubestrålet ^b	2 kg eller mere	Mindre end 2 kg men mere end 500 g	500 g eller mindre men mere end 15 g
2. Uran-235	Ubestrålet ^b - uran beriget til 20 % ²³⁵ U eller mere - uran beriget til 10 % ²³⁵ U, men mindre end 20 % - uran beriget over det naturlige, men mindre end 10 % ²³⁵ U	5 kg eller mere	Mindre end 5 kg men mere end 1 kg 10 kg eller mere	1 kg eller mindre men mere end 15 g Mindre end 10 kg men mere end 1 kg 10 kg eller mere
3. Uran-233	Ubestrålet ^b	2 kg eller mere	Mindre end 2 kg men mere end 500 g	500 g eller mindre men mere end 15 g
4. Bestrålet brændsel			Forarmet eller naturligt uran, thorium eller lavt beriget brændsel (mindre end 10 % fossilt indhold) ^{d,e}	

^a Alt plutonium, bortset fra plutonium med isotopkoncentrationer, der overstiger 80 % plutonium-238.

^b Materiale, der ikke er bestrålet i en reaktor, eller materiale bestrålet i en reaktor, men med et strålingsniveau, der er mindre end eller lig med 1 gray/t (100 rad/t) på 1 meter (uskærmet).

^c Mængder, der ikke falder ind under Kategori III, samt naturligt uran bør beskyttes i overensstemmelse med fornuftig driftspraksis.

^d Selv om dette beskyttelsesniveau anbefales, har staterne tilladelse til – efter en vurdering af de konkrete omstændigheder – at tildele en anden fysisk beskyttelseskategori.

^e Andet brændsel, der i kraft af sit oprindelige indhold af spalteligt materiale klassificeres som Kategori I og II før bestråling, kan sættes én kategori ned, når strålingsniveauet fra brændslet overstiger 1 gray/t (100 rad/t) på 1 meter (uskærmet).

